

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za slovenske posojilnice.

S Krškega, 3. avg. [Izv. dop.]

V slovenskem listu je bilo brati v dopisu iz Celovca, kako potrebno bi bilo, da bi se „zveza slovenskih posojilnic“ zopet bolje oživela, čvrstejša delovala in osobito novim posojilnicam pod pazduho segala, zlasti v tem oziru, da bi jim do denarnih zalog pripomagal. Na tem nedostatku hira res prvotno marsikatera nova posojilnica, katero so osnovali navadno taki domoljubi, kateri razpolagajo le z velikim domoljubjem, a z malimi denarnimi sredstvi. Takih slučajev je gotovo največ na Koroškem, kjer imajo razmeroma že zdaj največ posojilnic in kjer se jih snuje baš letos kaj veliko. Zavoljo tega je došel opravičen glas s Koroškega, naj bi „zveza slovenskih posojilnic“ posredovala, da dobé manj krepke posojilnice potrebno denarno zalogo. Tudi jaz želim, da bi se o tem razpravljalo pri občnem zboru „zveze“. Dokler pa o tem „zveza“ ničesar ne ukrene, dovoljujem si jaz omenjenemu dopisniku na podlogi došlih mi računov (za l. 1889.) vseh slovenskih posojilnic sledeče svetovati:

Največ izhajajo slovenske posojilnice z lastnimi novci, t. j. z deleži in hranilnimi ulogami svojih udov in hranilničarjev. Na posodo jemati jim je le malo treba. Od 35 slovenskih posojilnic je imelo le 10 posojilnic l. 1889. izposojil v skupnem znesku 76.553 gld. in sicer na Štajerskem 54.553 gld., na Kranjskem 15.000 gld., na Primorskem 7000 gld., na Koroškem — gld.

Iz tega se razvidi, da so baš na Koroškem, kjer je lani že osem posojilnic poslovalo, s svojimi zalogami si pomagali.

Navadno imajo naše posojilnice še skoro preveč denarnih zalog, katere morajo potem v druge zavode na nižje obresti nalagati.

Pri tujih zavodih so imele l. 1889. naložene slovenske posojilnice te-le svote: na Štajerskem 181.317 gld., na Kranjskem 31.541 gld., na Primorskem 1 gld., na Koroškem 6577 gld., skupaj 219.436 gld.

Preveč hranilnih ulog je morala imeti zlasti Mariborska posojilnica, ki je imela naloženih drugej 88.255 gld.; za njo pride Ljutomerska (38.777 gl.),

potem posojilnica Ljubljanske okolice (15.123 gld.), potem Makolska (14.106 gl.), Šoštanjka (14.100 gl.), Vrhniška (13.070 gld.), Celjska (11.390 gld.) itd.

Vse te posojilnice vlagajo svoje denarje v druge zavode, v hranilnice, v poštne hranilnice in druge posojilnice. Gotovo bodo pripravljene, primerne svote uložiti tudi v nove posojilnice. Saj imajo še na Koroškem 4 posojilnice male svote pri drugih zavodih, n. pr. Št. Jakopska (3280 gld.), Šmihelska (1500 gld.), Celovška (1100 gld.)

Pod jako ugodnimi pogoji utegnejo posojilnice primerna posojila dobiti pri mestni hranilnici v Ljubljani.

Drugod ga iskati pa ne kaže. Pri „Narodnem domu“ v Ljubljani ga je n. pr. iskala slovenska posojilnica brezuspešno, baš tako pri kranjski hranilnici, ki je sicer letos razglasila, da dá 10.000 gld. brez obresti, ali pa na jako nizke odstotke posojilnicam, ki so osnovane po načrtu Rufeisena. Z ozirom na ta razglas se je obrnila neka kranjska posojilnica na ta bogati denarni zavod, a dobila negativen odgovor. Morebiti je postavila kranjska hranilnica svoto od 10.000 gld. le za „parado“ v proračun za l. 1890., ali pa jih misli nakloniti le „Vorschussvereinom“ z nemškimi pravili kje na Kočevskem.

L.

Domoljubje!

Slebernega omikanega naroda sveta dolžnost je, slaviti može, kateri so mu darovali vse svoje duševne moči, ga budili in navduševali s svojimi govori in pesnimi ter pomagali mu do višje stopnje omike in izobraženosti.

Jeden teh duševnih velikanov našega naroda je „notranjski slavec“, nesmrtni

Miroslav Vilhar.

Zložil je brez števila krasnih pesnic, mnoge z napevi vred, ki so se udomačile ne le po slovenskem, ampak po vsem slovanskem svetu. Spominjamo le na mile pesni: „Po jezeru“, „Mila lunica“ itd. — Vilhar je bil ob enem dramatik. Spisal je mnogo gledališnih iger, ki so se z najboljšim uspehom igrale po slovenskih odrih. — V zvezi z Levstikom je deloval tudi na nevhvaležnem časnikaškem

polji, s katerega ga je bila odločna pisava spravila v ječo na Žabjak. — Bil je mož jeklenega značaja, navdušen Slovenec do zadnje žilice svojega bitja.

Ta odlični narodnjak je v trgu Planina na Notranjskem dne 7. sept. 1818 v hiši št. 74, ki še sedaj nosi ime „Vilharjeva hiša“, ugledal luč sveta. V hvaležen spomin je dalo „Slovensko pisateljsko društvo“ v njegovo rojstno hišo l. 1888 vzdati spominsko ploščo. Slovesnosti odkritja te plošče pa še do današnjega dneva ni bilo, dasiravno so Planinski rodoljubje že l. 1888 vse pripravili za njeno praznovanje. Zaradi neljubih zadržkov in pomišljanjev se je ta narodna svečanost odlagala od leta do leta. Odbor tukajšnje čitalnice se je z nova poprijel te stvari in pozivlje danes vse slovenske rodoljube, v prvi vrste Notranjce, naj drage volje pripomorejo, da se „Vilharjeva slavnost“ letos po vsaki ceni praznuje. Rodoljubnih odličnjakov je v Planini silno malo, prosto ljudstvo pa vsakoletnih povodnj jako ubožno. Ob svojih močeh ne zmagamo troškov za slavnost, da bi bila dostojna nesmrtnega pesnika. Rodoljubje, ki dela Vilharjevo poznate in čislate, zlasti vi Notranjci, nabirajte vsak v svojem kraju prostovoljne doneske za Vilharjevo slavnost in pošljite jih vsaj do 15. avgusta na odbor čitalnice v Planini! Ako nas ne ogoljufa upanje, nam bode mogoče kmalu potem povabiti vas na Vilharjev dan v Planino, častit neumrljivega Miroslava. Ako bi nam pa tako malo denarne pomoči došlo, da bi slavnosti v večji meri ne mogli prirediti, napravi čitalnica v dan 24. avgusta skromno besedo Vilharju v čast, nabrani doneski pa se dolože k zakladu za njega nagrobni spomenik.

Planina, dné 1. avgusta 1890.

Odbor čitalnice.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. avgusta.

Volitve na Solnograškem.

Dunajski „Vaterland“ se hudo jezi, da so nekateri duhovniki pri volitvah podpirali Lienbacherjeve pristaše in liberalce. O jednom župniku pripoveduje, da je s svojim glasom pripomogel, da je propal

LISTEK.

Iz nočnega pohajanja.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil V. Nevin.

(Dalje.)

Pan Ksaver je vzdihnil globoko in, zapalivši si novo cigareto, nadaljeval: „Končno se je približal usodni večer. Vse je bilo v največjem redu, naših skrbnih priprav ni zadela niti najmanjša nezgoda. Vršek naše zabave — glediška predstava — napenjal je zvedavost vseh gostov, katerih se je zbralo ta večer neobičajno mnoštvo. Sicer pa ni bila to nobena igrlica, ako uvažujete, da za vse izvršitve našega dramatičnega podjetja so bile „imenovane“ in „odločene“ osebe primerne poklica. Tako nam je vse slikal Vacek K—i, režiser bil je stari gledišni diletant pan S., gardobjer profesor J. (on nam je izgotovil znamenite načrte Pariške mode pred 50 leti), rekviziterka je bila gospica Louisa, bona pri gospej starostinej itd. Skratka uradov in častij mnogo, zato tudi mnogo zanimanja. Le mimogrede omenjam, da je na pr. gospica Louisa kot rekviziterka imela dolžnost, skrbeti, da bi ležala na

mizi skrinjica, da bi visel na dverih ključ, da bi ura kazala res čas, o katerem se je govorilo, da bi meni, Amédéeju ne opustila pred četrtim prizorom dati potrebni v tem nastopu zapečaten list itd.“

„Ali bodite tako laskavi, ne govorite o postranskih rečeh, neizmerno sem zvedav na posledek...“ dovolil sem si prurušiti pripovedovalca nekoliko nepotrpežljiv po dozdevno preobširnem opisovanju teh priprav.

„Oprostite“, odgovoril je pan Ksaver, „tako je vam pojasni, zakaj vas zadržujem z opisovanjem dozdevno postranskih okolištin. To so prav za prav glavne reči kajti postale so prav povod neutrušenih nasledkov... To glejte! Pred samim pričetkom igre šli smo ven oblačit se. Stoprv na javišči sošel sem se z Delfino, katera je imela pred tem, kakor jaz, opravilo z garderobo. Bilo je to za nji oba nemalo prehvapljenje, ko sva se videla v navadnej toaleti Pariške pikanterije. Povabnost Delfinina storila nas je naravnost brezumne. „Kako ste krasni, kako ste čarobni!“ treslo se je proti volji na ustnicah vseh. Da... odkritosrčno rečeno, niti besede nisem bil zmožen, občudoval sem le s silo krase, meni tako blizke, ah, tako blizke... Kaj naj rečem o tem obličji preljubeznjivo se smehljajočem

in žarečem, o tem ramenu belem in životu nežnem... o vsem tem, kar po Bogu le Rafael dosega. Na grlu svetilo se je demantovo okrasje, ali lesk njegov bil je tema proti prijateljskej iskri, vtrinjajoč se mi nasproti iz čarobnega njenega očesa...

Pan Ksaver je zopet umolknil za trenotek. Kakor v sanjah je gledal pred se in njegove ustnice je spreletaval pospeh v drhtenje zatrte bolesti.

Stoprv čez nekaj časa je nadaljeval.

„Končno odgrne se zastor. Tako, kakor na odru, namerjene so bile tudi iz gledališča oči vseh pred vsem k Delfini. Stareje dame so s posebnim veseljem namerile k njej svoja stekla in iz mnogih ust doletel je do mene izraz razkošnega občudovanja. Vse to me je napolnjevalo z nekakim čudovitim ponosom, ali jemalo mi je poleg tega popolni mir, potreben k igri. Igral sem slabeje, nego sem poprej mislil. Delfina mi je misli preveč raztresala in razruševala. Zato je igrala Delfina s čarobnostjo nesmrtné Rahelke, osobito v ljubavnem prizoru. V mojem objetju, z glavico naslonjeno na moje senci — dosegla je ogromen uspeh. Izvršila je to tako lepo, da je jelo naše občinstvo burno, navdušeno srčno ploskati. Kako mi je bilo, sam ne vem, spominjam se le, da je glasno bilo srce, in da sem

gr. Chorinsky, drug župnik je pa za svojo ključarico, ki ima kot posestnica tudi volilno pravico, volil liberalca. Da je bila vsa duhovščina jedina, bi zmerni konservativci ne bili izgubili večine v deželni zboru. Deželnozborna volitve so torej na Solnograškem zasejale razpor celo med duhovnike. Mnogi župniki mislijo, da v političnih zadevah ne gre vodstvo v prvi vrsti škofom. — Mnogo se je ugibalo, kdo bode solnograški deželni glavar. Konservativna vlada skoro imenovati ni mogla, ker so konservativci izgubili večino. Taaffe bi bil najbrž izbral za to mesto Lienbacherja, da neso konservativna glasila naglašala, da jim je ljubši liberalac nego Lienbacher. In vlada je res ugodila njih želji in novim deželnim glavarjem imenovan je liberalni poslanec notar Harrer.

Medicinske fakultete v Črnovcih

ne bode še tako hitro. Gauč se je izjavil, da razmere za medicinsko fakulteto v Črnovcih še neso godne. Če se bode osnovala kaka medicinska fakulteta na vzhodu države, bode se v Levovu. Nemški liberalci seveda neso prav zadovoljni s tako izjavo, kajti v Črnovcih bi se predavalo v nemščini, v Levovu se bode pa v poljščini. Vlada pa ne more prezirati poljskih želja, ker brez Poljakov nema večine.

Vnanje države.

Volilne agitacije v Srbiji.

Za naprednjake razmere ne stoje najbolje in zato so sklenili, da postavijo le v nekaterih okrajih kandidate. Med liberalci ni jedinstva. Mladoliberalci hočejo postaviti svoje kandidate. Nejedinstvo med opozicijo pa jako ugaja radikalcem, kateri bodo po novih volitvah skoro gotovo dobili znatno večino.

Nelidov na dopustu.

Ruski veleposlanik v Carigradu Nelidov odšel je na trimesečni dopust. Da ruski zastopnik odhaja na tako dolg dopust, to pač kaže, da Rusija v kratkem ne namerava začeti nobene posebne diplomatične akcije v orijentu in tudi ne pričakuje kakih prememb v Bolgariji.

Nemiri v Carigradu.

Zaradi nemirov zaprli so blizu tristo Jermenecv. Oblastva so po hišah tudi iskala orožja, pa brez uspeha. Sultan je naročil patrijarhu, da naj v pastirskem listu zabiča pokorščino deželnim zakonom. Shod jermenskih veljakov je sklenil zahtevati od vlade, da zboljša stanje prebivalstva v Jermeniji. Patrijarha hočejo Jermenci še 14 dni čakati, da dá demisijo, potem ga pa bodo veljaki pozvali, da se umakne. Porta je poslala velevladnim notu, v kateri pojasnjuje nemire in skuša njih pomen, kolikor se dá, pomansati.

Klasični jeziki na Norveškem.

V norveškem državnem zboru so se poslanci močno pritoževali proti uredbi sedanjih gimnazij. Celo več gimnazijskih učiteljev, ki že po 20 let poučujejo stare jezike, se je pritoževalo o neplodovitosti jezikoslovnih študij. 15 akademično izobraženih govornikov je govorilo proti starim jezikom in pozivali so vlado, da odpravi grščino popolnoma iz srednjih šol, latinščino naj pa obdrži kot neobvezni predmet. Gimnazijski nadučitelj je izjavil, da so vsi mlajši jezikoslovci za omejevanje učenja starih jezikov, neki nadžupnik se je odločno izrazil proti latinščini in grščini. Jeden poslanec je dokazoval, da se klasično izobraženje ni v nobenem oziru obneslo. Dva cerkvena propovednika sta se pritoževala, koliko se z latinščino in grščino zgubi časa, ki bi se lahko za potrebnejše predmete porabil. Poslanec Ullman je drastično slikal, kako se poučuje, da je Cezar z zvijačo in s tem, da je pobil na tisoče ljudi, osvojil si Galijo, kako učenci iz Sallusta izvedo, kak malopridnež je bil Katilina. Ovid je je-

se nokolikrat zarekel. Imel sem vedno nekaj inega na jeziku, nego, kar mi je igra g. Guilleminova nakladala v dolžnost govorit. Najraje bi bil mesto vseh teh fraz izrazil iz sebe naudušeno priznanje ljubezni: „Ljubim!“ Okolu te besede, pročitane do najtajnejših globin, sukal se je v tem trenutku ves moj svet, vse hrepenenje mojega življenja! In ko sem stal za kulisami, pričakujoč bodočega prizora, pazil sem malo na svojo ulogo, in ves sem se utapljaj v čarobno videnje nepozabne Delfine. Videl sem le njo... Moje naudušenje ni ostalo tajno Delfini, vedela je dobro, kaj se v meni godi.

Za tem me opozori režiser na prizor četvrti... veste, na prizor s pisemcem. Siva gospodična Louisa, naša rekviziterka, dala mi je prav v tem trenutku potrebno k igri pisemce. Bilo je lepo, ljubavno rdeče, lepo zapečaten.

V tem začujem svoje znamenje. Zopet stopim na oder. Kratki moj dialog z Delfino se je skončal s tem, da sem izročil čarobnej Adrieni pisemce, kakor sem zgoraj omenil. Vse je šlo tako, kakor je to predpisal gospod Guillemin v svoji veseloiгри. Adriana je vsprejela pisemce z ljubeznjivim smehljajem, je odprla, ali jedva je je preletela z očmi, obledela je vidno. Tresla se je na vsem životu.

dini pravi pesnik, pa ga v šolah kot „nevarnega“ grozno obstrižejo. Od Tacita dobé učenci le pohabljen odlomke. Zadnji govornik pastor Ostedal je toplo priporočal učenje novih jezikov in zahteval, da se srednje šole postavijo na čisto novo podlago.

Srednjeameriške zadeve.

V Srednji Ameriki so velike zmešnjave. Vojna med Guatemalo in San Salvadorjem še ni končana. V poslednji državi se je spuntal general Rivas in prisvojil glavno mesto. General Ezeta ga je pa premagal, vzel zopet glavno mesto, Rivas pa velet ustreliti.

Dopisi.

Iz Celja 3. avgusta. [Izv. dop.] Seme, zasejano po nekaterih naših gorečih rodoljubih, palo je na rodovitna tla; že je pognalo in obeta nam krasnega sadu. Osnovni odbor „Celjskega Sokola“ vzbudil je idejo, katera je v nas že nekako tlela, in se pri rodoljubnosti in zavednosti štajarskih Slovencev v kratkem oživet in uresničiti morala. — Veselje in narodni ponos morala sta prešinjati vsacega, kdor je opazoval, kako se je v teku nekaterih dnij napolnila pola s pristopajočimi udi iz mesta in okolice, kako je drug za drugim odvrzel vsak itak ne umesten pomislek, in kako so se znatne svote polagale na narodni žrtvenik, za narodno stvar.

In občni osnovni zbor!

Bil je mnogobrojno obiskan; naša vrla duhovščina in inteligencija zlasti pa mladina naša prišla je kot jeden mož in s tem jasno dokazala, kako živo se je čutila potreba po novem agilno delavnem društvu. Poročila osnovnega odbora, zlasti poročilo o požrtvovalnih darovih ustanovnikov „Celjskega Sokola“ vzelo se je z živahnim odobravanjem na znanje. In opravičeno! Mlado društvo naj vender krepko stopi pred svet, s podlago, katera izključuje vsako biranje in spanje. — To podlago ustvaril si je „Celjski Sokol“ že skoraj z darovi rodoljubov, ki stojé v prvih vrstah pri narodnem delu, četudi neso preobloženi s posvetnim blagom. — V letovišjih pa imamo še nekatere naših veljakov, ki bodo gotovo znatno pomagali k častni ustanovitvi. — In tako je prav! —

Volitev staroste in odbornikov vršila se je gladko; starosta g. dr. Jos. Vrečko, izvolil se je jednoglasno; v odbor volili so se gg.: dr. Ivan Dečko, drd. Aud. Dominkuš, drd. Jos. Georg, Milan Hočevan, Fran Lončar, dr. Drag. Treo in Dragotin Vanič — Kakor čujemo, se je odbor tudi že razdelil svoje naloge: poostarosta g. doktor Ivan Dečko, tajnik g. dr. Dragotin Treo, blagajnik g. drd. Jos. Georg, in orodjar g. Fran Lončar. Tako je torej že vse pripravljeno za daljno delovanje.

Poročalo se je tudi ob osnovni slavnosti, katero namerava „Celjski Sokol“ prirediti dne 7. in 8. septembra. Po poročilu moremo sklepati na velikansko narodno slavnost, kakor smo jih še malo doživeli na Štajarskem. Zlasti nas je razveselilo naznanilo, da bodo tudi bratje Hrvatje in Čehi odlično zastopani pri tej slavnosti, katere se bodo, kakor se sploh upa in nadeja, slovenska sokolska in pevska društva kolikor mogoče korporativno udeležila. Veseli nas tudi, da namerava odbor glavni del slavnosti preložiti v Žalec, — da ne bode

Pomislite si, kako smo se prestrašili. Navzlic vsej vidnej zbežanosti izgovorila je svojo ulogo vender. Napovedač je obupaval, ker Adriana je lovila le posamezne besede, tako, da je izgubilo njeno pripovedovanje ves zmisel. Vse njeno vedenje se je nagloma premenilo ter svedočilo o veliki razburjenosti. Na Delfininem obličju videl se je očitno silen nepokoj, nekaka smrtna tesnost, kar je povsem mnogo škodovalo dobremu zaključku naše veseloiigre. K sreči ni bilo več daleč do konca in za trenutek padel je zastor. Mej tem, ko je hvaležno in milostno občinstvo, dasi po nepričakovanem pojavu nekoliko prestrašeno, živahno ploskalo vsem dejstvujočim, hitela je Delfina v oblačilnico. Sledil sem jej do dverij. Bolestna njena nedra dvigala so se burno, iz njih drl je težek dih. Pisemce, shranjeno za pasom nežnega boka, stiskala je ognjenično. Obličje njeno je postalo popolnoma mrtvaško blede, tresla se je, opotekala se...

Še preje, nego sem jo mogel vprašati: „Gospica, kaj vam je?“ izginila je za dvermi.

Vse to je bilo delo in utis nekoliko minut. Ni bilo torej dosti časa, da bi se posamezne okolnosti zadosti uvaževale.

(Dalje prih.)

„Sokol“ preveč klal v oči Celjskih prenapetnežev. Narodni naš Žalec ima torej pričakovati gotovo tudi nekaj lepih ur, katere vrlim našim tržanom iz srca privoščimo. — Kakor čujemo, so se posebni odseki za slavnost že ustanovili in bodo, kakor hitro mogoče izišla vabila. Tudi telovadno orodje se je že naročilo od slovanske tvrde s Českega. — Mi Slovenci spodnjega Štajarskega pa se nadajamo, da bode „Celjski Sokol“ v zvezi z ostalimi narodnimi društvi zopet nov korak na narodnem polji, da bode novo društvo — telovadni in kolesarski oddelek — budilo narodno zavest zlasti v Celjskem mestu in naših trgih, ter vabilo k sebi zlasti našo mladino z njenimi mladostnim ognjem, z njenimi domoljubnimi srci. — In v ta namen: Živio „Celjski Sokol“!

Domače stvari.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 5. dan avgusta letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznani predsedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) o vlogi pekovskega društva glede prepisa pekovske hiše št. 33. na sv. Petra cesti; b) ob imenovanju nekaterih okrajnih načelnikov. III. Finančnega odseka poročilo o skontrovanju mestne blagajnice dne 18. junija letos. IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o gradnji novega mostu čez Maligraben; b) ob otvorjenju in kanalizovanju nove ceste poleg Trpotčeve hiše od Resljeve ceste proti Pristavskim ulicam, o prošnji za nova kanala v Parnih in Kolodvorskih ulicah in o prošnji za napravo nove ceste z Vrtače preko nekdanjega Zevnikovega sveta v Gradišče pa za nov kanal z Vrtače do Ljubljane; c) o nekem prizivu v stavbinskih stvareh. V. Poročilo združenega olepševalnega in finančnega odseka o stavišču za Sokolski dom. VI. Občinskega svetovalca J. S. Benedikta samostalna predloga: a) da naj se v doljenem delu Lattermanovega drevoreda (takraj železnične proge) nastavi nove klopi; b) da bodi mesto vsak večer razsvetljeno ne glede na mesečino.

— (Shod abiturijentov.) Danes ob 11. uri se je vršil v čitalnični dvorani slavnostni vsprejem, katerega se je udeležilo nad 100 slovenskih abiturijentov. Došlecem nazdravil je upravnik tukajšnje zadruge Žener, katerega pozdrav se je z gromovitim vsestranskim „živio“ vsprejel. Na to došel je na čelu Ljubljanskega odbora prvomestnik Vencajz in prevzel vodstvo vsprejema. Najprvo je nagovoril pričujoče, na kar so se javili na čelu posamnih zadrug upravniki in prvomestniki: Strgar (Novomesto), Fáganelj (Gorica), Pirtošek (Celje), Žmavec (Maribor), Ebner (Celovec), Šonc (Trst) in Vencajz (Ljubljana). Vsi govori vsprejeli so se z naudušenimi „živio“-klici. Vsprejemu sledilo je vsestransko predstavljanje in koncem še nagovor prvomestnika Vencajza, na kar se je udeleženištvo med burnimi živio-klici oddaljilo. Po končanem veselici natančnejše poročilo.

— (Pevska slavnost v Mariboru.) V zadnji števec „Slov. Gospodarja“ prijavlja odbor slovesnosti naslednji poziv: „Dne 10. avgusta priredi slovensko pevsko društvo v Mariboru na vrtu (Gambriushalle) velik koncert. Nad 200 izurjenih pevcev in pevkinj bodo skupaj prepevali naše lepe slovenske pesmi s spremljevanjem 40 vojaško izurjenih godcev. Kdor ima srce za lepo petje, naj ne zamudi te lepe prilike, naj ne gleda na male stroške in naj se udeleži velikanske svečanosti. Naši vrlj boritelji, koroški Slovenci, nas bodo v ogromnem številu prvikrat na slovenskem Štajarskem počastili; s Kranjskega se jih pripelje s posebnim vlakom in s Hrvaškega se je več društev napovedalo. — Dolžnost naša je torej, da jih sijajno vsprejememo, zato vabimo vse štajarske rodoljube, da se udeležijo koncerta in nadjamo se, da dne 10. avgusta nobeden narodnjak ne bo doma ostal, posebno pa pričakujemo, da se bo naš kmetski stan, kateri je pri zadnjih volitvah svojo narodnost tako sijajno pokazal, tudi na dan koncerta v naši sredini ter se z nami veselil in tako k olepšanju veselice pripomogel. Torej na svidenje v Gambriushalle vrtu, dne 10. avgusta ob 5. uri popoldne.“

— („Celjskega Sokola“ ustanovna svečanost) živo zanima tudi hrvatske kroge. Celo „Agramer Ztg.“ naznanjač jednoglasni sklep Zagrebskega „Sokola“, da se vdeleži slavnosti, pri- stavlja: „Sedaj je stvar društvnikov, da si z izredno mnogobrojno udeležbo pridobe zaslug za dobro in plemenito stvar.“ Na-

dejati se je istinito, da bode to jedna najlepših in znamenitih slovenskih slavnostij.

— (Separatni vlak) odšel bode iz Ljubljane ob pol peti uri, ker morajo pevci biti pri skupni glavni skušnji. — Prosimo vse one, ki se slavnosti udeležijo, to javiti vsaj do četrtega gosp. Drag. Hribarju ali kustosu Ljubljanske čitalnice.

— (Poročila) sta se danes gospod Jakob Furlan, mestni učitelj v Ljubljani, z gospodično Marijo Čamloh, in gospod Josip Gregorin, učitelj na Černuščah, z gospodično Ivanka Tomšičevo v Velikih Laščah.

— (Ljudska veselica Šišenske čitalnice) privabila je precej mnogobrojno občinstvo na Koslerjev vrt in vršila se je v najlepšem redu. Da je bil obisk, posebno kar se tiče Ljubljanskih narodnih krogov, manjši, nego bi bilo pričakovati, temu bode najbrž krivo, da je zdaj mnogo domoljubov razkropljenih po deželi, malo pa je morda tudi uplivala današnjega večera beseda, ki se bode vršila v čitalnici. Veselico sta počastila z navzočnostjo g. okrajni glavar Mahkot in državni poslanec g. dr. Ferjančič. Vse točke vsporeda vršile so se točno. Posebno simpatično bile so pozdravljene brdke pevke, nastopivše v mešanem zboru. Peli so se trije mešani in trije moški zbori prav dobro, in nekateri morali so se ponavljati vsled burnega odobravanja. Deklamacijo, S. Gregorčiča „Blagovestnikom“, govoril je prav dobro g. P. Bizjan, po prvih številkah vsporeda pa je nastopil čitalnice predsednik g. F. Drenik ter povdarjal praznik cesarske obitelji, katerega čitalnica Šišenska slavi danes z navadno svojo letensko veselico. Zaklical je: Živela visoka zaročenca, slava visokima njihovima roditeljema, posebno pa presvetlemu našemu vladarju! Godba zaigrala je cesarsko pesem, katero je vse občinstvo poslušalo stojé, in zadoneli so trikratni živio- in slava-klici. Novost, ki je našla splošno priznanje, bila je prodaja narodnih orehov, katerih so brdke prodajalke pevke prodale cele košarice. Nekateri hvalili so prav zelo jedra teh orehov, v katerih so se nahajale različne stvari, kakor da jih je pričaral vanje kak Bosco. Zvečer zažigali so se umetelni ognji in mladina zasukala se je v salonu pri zvokih vojaške godbe. Da je vojaška godba, kakor vselej, tudi včeraj svirala prav izvrstno, razume se. Zamolčati pa ne smemo, da za 11 števil je jedna sama slovanska v vsporedu bila vender premalo. O tem čuli so se razni opravičeni glasovi. Morda je tudi to uplivalo na obisk?

— (Zveza kranjskih prostovoljnih gasilnih društev) odposlala je nač. g. Doberleta in odb. gg. Gerberja in Juvančiča pokloniti se g. ces. svetniku Murniku in naznaniti mu, da je jednoglasno izvoljen „Zveze“ častnim članom. Gospod ces. svetnik Murnik se je prav srčno zahvalil, obetajoč, da bode prostovoljna gasilna društva vedno rad podpiral, kakor doslej.

— (Iz Ribnice) se nam piše dne 3. t. m.: Tukajšnji občinski zastop imenoval je v včerajšnji svoji seji prof. Frana Šukljeta in c. kr. okrajnega sodnika Frana Višnikarja častnima občanoma.

— (Praznik porcijunkule) pretekli petek in sobota bil je jako mnogobrojno obiskan. Kmetskega ljudstva nabralo se je, kakor že leta ne. Frančiškanska cerkev, Marijin trg in vse bližnje ulice bili so polni romarjev in romaric. Nereda ni bilo nobenega. Le dvema neprevidnežema ukrali so žepni tatovi v gneči jednemu srebrno uro in verižico, drugemu listnico s 35 gld. denarja. Tatovi so jo popihali brez sledu.

— (Zgradba novega gledališča.) Mayerjevo vilo podrl je pretekli teden stavbinski podjetnik g. Tönnies do tal in jutri začne se kopati temelj. Večina večjega drevja se je posekala, nekatera drevesa pa so se presadila na vrt deželnega dvorca in pred novo vojašnico. Presajanje vršilo se je jako oprezno, vender se ne ve, se li primejo vsa drevesa. Veliko lepih rož, tujih cvetic in živa ograja so se z deskami zavarovale, da se v jeseni presade. Tudi kovanje v Lattermanovem drevoredu je mestni ekonom prav previdno zavaroval, da vsled zgradbe ne bodo poškodovani.

— (K „Zvezi kranjskih prostovoljnih gasilnih društev“) pristopila so doslej sledeča gasilna društva: Ljubljana, Bizavik, Spodnja Šiška, Postojina, Planina, Borovnica, Polhov gradec, Mirnapeč, Rudolfovo, Tržič, Domžale, Trebnje, Kranj, Litija, Škofjaloka, Begunje, Šmartin pri

Litiji, Radovljica, Vrhnika, Kočevje, Veliki Otok, Mokronog, Št. Jernej, Krško, Radeče, Št. Vid pri Zatičini, Rakek, Bohinjska Bistrica, Dolenji Logatec, Toplice.

— (Zavetišče za mlade ženske posle) na Poljanski cesti, kjer je bila poprej otroška bolnica, je sedaj ukusno dozidano in povsem gotovo in se bode v kratkem otvorilo. Namen temu zavodu bode, vzgajati pridne in vešče hišine in kuharice. Odboru na čelu je grofica Auerspergova. Za nakup stare otroške bolnice daroval je 20 tisoč goldinarjev dobrotnik, ki neče biti imenovan.

— (Spomin na bitko pri Jajcih) praznoval bode naš domači pešpolk baron Kuhn št. 17 v „suhem bajerji“ in na vojaškem strelišči, katero bode v ta namen lepo okrašeno in zvečer razsvetljeno. Dopoldne bode streljalo moštvo za dobitke v denarji, katere so poklonili častniki domačega polka, popoldne pa bodo streljali častniki za jako dragocene dobitke. Ves dan bode svirala vojaška godba in bode tudi občinstvu dovoljen pristop na slavnostni prostor.

— (Ogenj.) V soboto ponoči pogorela je neka prazna kočna na Ilovci. Da požara ni naznanil strel z Gradu, kriva je bila gosta megla, ki je zapirala ves razgled. Koča bila je zavarovana.

— (Semenj za čebulo in česen) bil je v soboto na cesarja Josipa trgu. Obojega blaga bilo je izredno veliko, a niti čebula niti česen zaradi preobilne pomladanske moče nesta bila še popolnoma godna. Zatorej so kupci bili oprezni, cena pa nizka. Dve rešči čebule ali pa česna stali sta 6 kr. pozneje 5, popoldne 4 kr., in če je kdo kaj več kupil, celo 3 kr.

— (Pekovskih pomočnikov strajk) končal se je jako hitro, preteklo soboto. Sedem pekovskih pomočnikov odpravili so po odgonu, ker so bili brez dela in neso v Ljubljano pristojni. Ostali pomočniki začeli so zopet delati po prejšnjem redu.

— (Okrajna bolniška blagajna Ljubljanska.) Od početka, 1. dne avgusta 1889, preteklo je 31. dnem julijem mesecem prvo leto upravne dobe in iz računskega zaključka razvidijo se nastopne številke: Vseh dohodkov bilo je 14367 gld. 76 kr., vseh stroškov pa 13821 gld. 58½ kr., torej je koncem upravne dobe jednega leta prebitka 546 gld. 17½ kr., troški razpredelijo se takole: Bolnikom se je izplačalo podpor 6237 gld. 86 kr., zdravnikom in za kontrolo bolniško 2313 gld. 90 kr., za medicamente in druga lečilna sredstva 1133 gld. 38 kr., bolniškooskrbovalnih stroškov 845 gld. 58 kr., pogrebščin 384 fl., upravnih stroškov 2782 gld. 35 kr., raznih stroškov je 77 gld. 23 kr. in povračil na prispevkih bilo je 47 gld. 28½ kr. Iz statistike je razvidno, da je obolelo 719 moških in 101 ženskih udov ter umrlo 22 moških in 4 ženskih udov.

— (Zvita tatica.) V neki Ljubljanski hiši zginil je zadnje dni dragocen briljanten prstan. Kdo bi ga bil zmaknil, se ni znalo, a ker je le kuharica imela pristop v sobo, kjer je bil prstan spravljeno, potipali so jo, seveda z ne baš prijetnim „sukurzom“. V prvem hipu klicala je kuharica kot brudna ženska vse svetnike na pomoč, ko pa je uvidela, da jej to ne pomaga, vrgla se je na kolena in izvlekla zastavni list tukajšnje zastavljavnice, iz katere ga bode treba rešiti.

— (Nova zgradba.) Tik nove jednostropne Povšetove hiše v Poljskih ulicah, zgradil bode stavbinski mojster gosp. Filip Zupančič novo dvenadstropno poslopje. Delo se prične še letošnjo jesen.

— (Povodom poroke nadvojvodinje Valerije) bila je včeraj 3. t. m. v Št. Lambertu slovesna služba božja, katera se je skončala z zahvalnico „Te Deum“ in s cesarsko pesnijo. Grom topičev je naznanjal na vse strani pomenljivi dogodek, o katerem je pri cerkvenem govoru jedrnat in navdušeno govoril g. župnik Berce, pozivljajoč svoje župnjane k ljubezni in udanosti k vladajočej hiši in k mogočnej Avstriji.

— („Učiteljski Tovariš.“) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani ima v 15. in 16. števil. nastopno vsebino: Vesel dogodek v Najvišji cesarski obitelji. — Estetika v ljudski šoli. — Obrtne nadaljevalne šole in njih nadzorstvo. — O dobavi učil. — Občevanje z učenci početniki. — Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (Zanimiva redkost.) Iz Šempasa se nam piše dne 3. t. m.: Že nekaj dnij čujemo zopet

slavca pevati. O tem času je slavčevu petje nenavadno, a veseli nas, da smo imeli zopet nekoliko brezplačnih slavčevih koncertov.

— (Čveterorazredna ljudska šola v Postojini) imela je koncem šolskega leta 218 dečkov in 183 deklic, vkupe 401 učencev, izmed katerih jih je bilo za višji razred sposobnih 263. Obrtniško nadaljevalno šolo pohajalo je 33 učencev. Poučevali so na tej šoli gg.: Janez Thuma, nadučitelj in vodja, Fran Zakrajšek, katehet, Teodor Josin, Jakob Dimnik, Štefan Primožič, Ivana Praprotnik in začasni učiteljci Viktorija Praprotnik in Karolina Perušek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 3. avgusta. Cesar dospel ob 6. uri zjutraj. Na kolodvoru vsprejeli ga: škof sekovski, škof lavantinski, načelniki civilnih in vojaških oblastev župan v mestnimi odborniki, predsedstvo deželne razstave in trgovinska in obrtniška zbornica. S kolodvora peljal se je cesar po sijajno okrašeni „Annenstrasse“, čez Glavni trg in Gospodske ulice v dvorec. Ob 9. uri poklanjali se dostojanstveniki in korporacije. Ob 11. uri vršila se je otvoritev deželne razstave. Popoldne ogledal je cesar cerkev Jezusovega srca, deželni zavod za gluhonemce, ob 4. uri pa obiskal strelišče. Potem bil je dvorni obed, serenada moškega pevskega zbora. Ob 9. uri zvečer odpeljal se je cesar po mestu, ogledat si krasno razsvetljavo. Vse mesto je bogato okrašeno, občinstva ogromno.

Gradec 4. avgusta. Vsi listi priredili so povodom prisotnosti cesarjeve posebna, praznična izdanja. Danes bila pred cesarjem tukajšnjega vojaštva parada, potem si je cesar ogledal vojaški spomenik, katerega je postavil tukajšnji meščanski kor. Pri povratku v dvorec je občinstvo cesarja jako oduševljeno pozdravljalo.

Razne vesti.

* (Koliko jezikov se govori na vsej zemlji?) Znani jezikoslovec Müller, potujoč okolu cele zemlje, deli vse jezike v 12 različnih skupin, ne računajoč posebna narečja. Te jezične skupine so: 1.) Papa z 2 jezikoma. 2.) Hotentoti z 4 jez. 3.) Kafri z 25 jez. 4.) Zamorci z 58 jez. 5.) Avstralci z 19 jez. 6.) Polinezi z 36 jez. 7.) Turanci in Mongoli z 59 jez. 8.) Arkti z 10 jez. 9.) Amerikanci z 61 jez. 10.) Dravidi z 8 jez. 11.) Nubijani z 10 jez. 12.) Evropeci z 98 jeziki, skupaj do 400 jezikov.

* („Deutsche Worte“) je naslov novega časopisa, ki bode izhajal v Berlinu, in bode bajé glasilo nemškega cesarja. Razpošilja se prospekt lista.

* (Nesreča v rudniku.) V necem rudniku blizu Pečuha bili so ubiti trije rudokopi vsled eksplozije treskavih plinov. V Szasvaskih premogovih jamah pa je omedlelo 11 delavcev, od katerih so trije umrli, 5 pa jih je v smrtni nevarnosti.

* (Ubegli jetniki.) Iz Budimpešte se poroča, da je iz Novosadske jetnišnice pobegnilo pet na teško ječo obsojenih kaznjencev. Izlomili so železno omrežje ter čez kamniti zid na dvorišči prišli na prosto.

* (Grozna nesreča) dogodila se je dne 29. m. m. meseca zvečer v premogovih jamah v St. Etienneu na Francoskem. Ob 6. uri, baš ko so se menjavali delavci, začela se je grozna eksplozija. Od 165 delavcev, vrnilo se jih je samo 38, a še ti bili so vsi opečeni. Več jih je že umrlo vsled teških ran. Še le v noči začelo se je z rešilnimi deli. Spravili so na dan 64 mrličev in 73 ranjencev, od katerih jih je umrlo 14. Rudarska svetilnica, katero so odprto našli, zakrivila je bržkone eksplozijo. Uzrujanost je nepopisna po mestu. Francoska zbornica votirala je 200.000 frankov podpore za preostale rodbine ponesrečencev.

* (Redka prikazen.) Dne 16. julija je v Sebastopolji gorkota morja nakrat pala od 21 na 10 stopinj in pri tem je tudi ostalo. To premembo tolmačijo tako, da so morski tokovi premenili svojo mer, kar se zmatra za znamenje, da bode v kratkem velik potres.

* (91 oseb starih nad 100 let) bilo je ob zadnjem ljudskem številjenju v Prusiji in sicer 24 moških in 67 žensk. Največ jih je bilo na Poznanskem, namreč 28. V Berlinu ni bilo nobenega starca, ki bi bil izpolnil 100 let. Od 24 moških bili so 3 oženjenci, 20 vdovcev in 1 samec, od 67 žensk bilo je 9 omoženih, 52 vdov in 6 samic.

* (Sin milijonarjev.) Dne 10. minolega meseca je dal fužinar C. A. Luckhardt zapreti svojega sina, ki se je družil le s postopači, kral doma dragocenosti in jih zapravljaj s svojimi tovariši. Na ta način pokradel je svojemu za kacic 30.000 dolarjev vrednosti. Nazadnje je pa bilo očetu

preveč. Nekega dne zaloti sinu, ko je baš hotel odnesti več srebrnih posod, in dá ga takoj zapreti. Policija dala je sinu na izbiranje, ali naj za zmiraj ostavi svoje rojstno mesto ali ga pa obdrži v ječi. Izprideni sin si je poslednje izbral.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-0)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 2. avgusta.

Na Dunaji: 44, 84, 90, 53, 14.
V Gradci: 31, 49, 16, 25, 35.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	737.9 mm. 736.1 mm. 735.3 mm.	19.6° C 29.2° C 22.2° C	sever szh. sl. zah.	jas. jas. jas.	0.00 mm.
3. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	736.4 mm. 736.4 mm. 736.7 mm.	21.5° C 29.6° C 20.9° C	vzhod brezv. sl. jvz.	jas. d. jas. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 23.6° in 24.0°, za 3.8° in 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.40	gld. 88.30
Srebrna renta	89.60	89.60
Zlata renta	108.75	108.60
5% marena renta	101.25	101.20
Akcije narodne banke	982. —	982. —
Kreditne akcije	305.75	306.75
London	116.20	115.95
Srebro	—	—
Napol.	9.21	9.20 1/2
C. kr. cekini	5.50	5.50
Nemške marke	56.75	56.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	101	70
Ogerska papirna renta 5%	99	85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	170	—

Na cesarja Josipa trgu.

TRABER-jev
anatomični muzej
in **panoptikum**

vidi se tukaj samo še nekaj dni.

Ustopnina 10 kr. (601—1)

Št. 2503.

Služba rudniškega zdravnika.

Pri podpisani c. kr. rudniški direkciji se oddaje **služba rudniškega zdravnika** z dostojanstvom in dohodki X. dostojanstvenega razreda, s 400 gld. popotnine, 38 gld. za drva in s prostim stanovanjem proti odbitku polovice službene doklade, in sicer proti temu pogoju, da bode na novo nastopivši rudniški zdravnik še le po triletnem brezmadežnem službovanji na poskušnjo, mej katerim časom pa se mu more služba polletno odpovedati, stalno nastavljen, in da se mu bodo v tem slučaju tri poskušna leta v odmero pokojnine, ne pa v petletne doklade ušela.

Službene dolžnosti rudniškega zdravnika določuje službeni red.

S 50 kr. kolekovane prošnje z dokazom starosti, krepke telesne postave, dosedanjega zdravniškega službovanja in znanja nemškega in slovenskega, ali kacega družega slovanskega jezika, kakor tudi doktorstva medicine in kirurgije in magistrstva o porodništvu, naj se

do 30. avgusta 1890

pri podpisani c. kr. rudniški direkciji uložé.

Na prosilce z daljšim službovanjem v bolnišnicah in spretne operaterje se bode posebno ozir jemal.

Idrija, dné 2. avgusta 1890.

C. kr. rudniška direkcija.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Zahvala.

Najtoplejša zahvala izreka se koncem šolskega leta blagim dobrotnikom in podpornikom šole na Vrhniki, posebno pa milosrdnim gospodim in gospodim, ki so v zimskem tečaju blagovolili preskrbeti revnim in oddaljenim otrokom opoludne toplo kosilo, — dalje preblagorodnemu gospodu Franu Kotnik-u za lep dar pridnim in revnim učencem konec šolskega leta in slednjič slav. kraj. šol. sovetu za prekrasne knjižice, koje je predsednik gospod Karol Kotnik pohvaljenim učencem in učenkam omislil. Tej zahvali dodaja podpisano šolsko vodstvo zaupljivo prošnjo, visokočastiti dobrotniki naj bi tudi v prihodnje še blagovolili šolski mladini ohraniti svojo prijaznost in naklonjenost.

Šolsko vodstvo na Vrhniki,
dné 31. julija 1890.

F. Levstik.

Tuji:

2. avgusta.

Pri **Mallé**: Hönigsfeld, Lew, Deutsch, Riedel z Dunaja. — Böck, Eckstein iz Prage. — Spitz iz Pečuha. — Paulin iz Trsta. — Lieb iz Gradca. — Perovšek iz Kranja. — Sauer iz Velike Kaniže.
Pri **Slonu**: Braun, Cibulka z Dunaja. — Horak iz Prage. — Dr. Cusin, Rustia iz Trsta. — Tomšič iz Mokronoga. — Dr. Kos iz Kopra. — Prodnj iz Maribora. — Cvetič iz Belegrada. — Domladiš iz Il. Bistrice.
Pri **avstrijskem cesarji**: Tuječ iz Idrije.

Pri **južnem kolodvoru**: Wagner iz Trsta. — Mason iz Kopra. — Bilz z Reke.

Umrli so v Ljubljani:

30. julija: Marija Mali, železniškega sluge vdova, 39 let, Poljanska cesta št. 47, za jetiko.

V deželni bolnici:

1. avgusta: Mihajl Zorman, delavec, 50 let, za rakom. — Gašper Pregelj, delavec, 29 let, za spridenjem krvi.

Tržne cene v Ljubljani

dné 2. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.01	Špeh povejen, kgr.	70
Rež, „	4.06	Surovo maslo, „	75
Ječmen, „	3.58	Jajce, jedno : „	2
Oves, „	3.25	Mleko, liter „	8
Ajda, „	4.87	Goveje meso, kgr.	59
Proso, „	4.55	Telečje „ „	58
Koruza, „	5.04	Svinjsko „ „	64
Krompir, „	2.15	Koštrunovo „ „	36
Leča, „	10	Pišanec. „	40
Grah, „	8	Golob „	14
Fižol, „	8	Seno, 100 kile.	145
Maslo, kgr.	90	Slama, „	145
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen „	62	„ mehka, 4 „	440

Prihodnji teden žrebanje!
Srečke Dunajske
razstave.

(505—36)

2 glavna
dobitka
vsak po
50.000 gold.
vrednosti.

Vsaka srečka veljavna za
obe žrebanji.

Drugo žrebanje
15. oktobra.

Srečke po 1 gold. Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.
V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

(597)

Ad št. 766.

(592—1)

Aviso.

Pismena ponudbena obravnava za pogodbeni kup

1400 kubičnih metrov trdih drv in
570 kubičnih metrov mehkih drv

za potrebsčino postaje **Ljubljana** bode **dné 11. avgusta t. l.** v preskrbovalnem magacinu.

Natančnejši pogoji in formular za ponudbo razvidijo se iz razglasa, objavljenega v popolnem obsegu v št. 175 tega lista z 1. dne avgusta 1890.

Upravna komisija

c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina v Ljubljani.

Dovoljujem si naznaniti, da sem otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Ljubljani

na Bregu h. št. 20, I. nadstropje.

Dr. Valentin Krisper.

(595—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.